

Diari portanveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

Als Màrtirs de l'11 de Setembre

L'11 de Setembre d'enguany

En arribar l'onze de setembre, com cada any, els catalans no podem deixar de recordar la diada històrica de l'onze de setembre de 1714 i la gesta immortal dels herois d'aquella diada, idealitzats en la figura de Rafel de Casanova.

En el transcurs de més de dos segles, l'onze de setembre ha estat pels catalans diada d'enyorança i diada de protesta: enyorança de les llibertats que ens foren violentment arrabassades i protesta contra la força que impedia el recobrament d'aquestes llibertats. Més de dues centúries que Catalunya, cada any, en emocionant manifestació cívica ha anat a retre el seu fervorós homenatge al peu del monument a Rafel de Casanova, per tal de que, la seva dignitat de poble vençut per la força de les armes, quedés sense màcula, i per tal també de fer sentir la seva veu de protesta contra la força que, no per covardia ni per voluntat, li arrabassà les seves llibertats.

Amb l'adveniment de la República, Catalunya tingué per uns moments l'illusió del recobrament total de les seves llibertats i amb aquesta illusió l'onze de setembre de 1931, es commemorà la caiguda dels màrtirs de 1714 amb joia immensa. L'enderrocament de la monarquia portà a Catalunya la visió de què les portes de les seves llibertats restaven obertes. Semblava talment que la commemoració d'aquesta data luctuosa de la nostra història s'havia acabat.

Han passat tres anys i amb ells, aquelles il·lusions tan optimistes i avui els catalans tornem a recordar l'onze de setembre i la gesta immortal dels herois caiguts en el setge de Barcelona. No podem deixar de retre homenatge a aquells homes que realitzaren l'episodi més exalzat de la nostra història; gesta immortal que ha estat la flama que més ha abrandat la consciència nacional de la nostra Catalunya. L'onze de setembre no deixarem mai de recordar-lo mentre Catalunya no hagi recobrat totes les seves llibertats.

M.

Catalans traïdors

Quan Catalunya, en l'inici del seu retrobament nacional, es disposava a commemorar una data en la qual la nostra sobirania queia destrocada sota l'espasa vil d'un dèspota castellà; quan tota la Catalunya digna es replega i es concentra en si mateixa per a recordar, en comunió sagrada, les gestes glorioses d'aquells catalans del 1714, herois consagrats en la lluita per la santa causa de la llibertat catalana; quan tot el poble sent la grandesa i l'emoció de viure les hores solemnes de la renaixença d'una Pàtria, uns catalans traïdors reneguen de la terra llur, abdiquen la sobirania de catalans nacionals i a l'alt interès de tota la terra catalana hi interposen l'interès mesquí de la seva hisenda.

Espectacle depriment i vergonyant el d'aquests propietaris que han anat a cercar a Madrid la protecció de llur patrimoni particular, trepitjant, en canvi, i negant el patrimoni sagrat que ens llegaren els forjadors de l'ànima nacional.

Han anat a Madrid i han provocat el vessament de sang innocent. Mal auguri. Han tenyit de roig la seva traïció. Roig de rancúnies i d'odis que remouen l'entranya popular i que ells, amb inconsciència estúpida, han contribuït a fer possible a que arribi al roig viu d'una indignació sagnant.

I per a llençar llur bava immunda contra la més alta Institució Catalana; per a insultar grollerament el nostre Govern, genuïna i única representació del poble català, s'han traslladat a la capital d'Espanya i han trobat l'ajut incondicional de l'allau reaccionària alerta al moment propici per a clavar les seves urpes en aquella ombra de República que encara li resta a Espanya. I han trobat la protecció d'aquest Govern d'arrivistes claudicants, aixafat sota el pes enorme de llurs responsabilitats... Però també hi han trobat l'anatema fulminant del poble, del veritable poble espanyol que amb Bascònia i amb Catalunya, sent les inquietuds i els neguits d'aquesta hora de renovació revolucionària.

I ells, pobres espectres vivents d'un passat que pretenen ressuscitar, atanyen l'hora suprema de trepitjar violentament totes les cadenes que encara ens lliguen i ens esclavitzen.

Que tota llur misèria trista i vergonyosa s'aparti avui de davant nostre. Oblidem-los en la baixesa en què es mouen. Deixem-los que es rebegin en el fang indigne de llur traïció que ja trobaran ells la simpatia d'aquests altres catalans que encara gosen dir-se catalanistes i que s'adhereixen "espiritualment" a aquesta obra iníqua de desprestigi i de honor.

Fa pena i fa angúnia. Però la realitat punyent de llur existència ens demana que els oblidem avui a tots.

Consagrem aquesta diada a la memòria dels bons fills de Catalunya que vessaren generosos llur sang nobilíssima per a servir la dignitat de la Pàtria. Saturem-nos de la bellesa incommovible de llurs gestes!

I amb el record llunyà d'aquells noms immortals i el record d'avui del nom gloriós de Macià, fem-ne un sagrari en el nostre cor on l'ànima catalana s'aixequi com una Hòstia Santa que dignifiqui i dongui vida als nostres ideals de redempció i reculli el nostre jurament de defensar fins on calgui la llibertat de Catalunya.

A través de la història

Cada carrer una trinxera, cada casa un baluard, cada família un grup de soldats de la pàtria, en aquestes circumstàncies, caigué Catalunya en poder de Felip V després d'una defensa heroica per part del Conseller en Cap Rafel de Casanova, i l'exèrcit de patriotes catalans, que no estaven disposats a perdre les minses llibertats que els hi restaven.

Per dissort de Catalunya la història ens va traïr: vàrem ésser un poble que per circumstàncies ben oposades a la nostra voluntat trencà amb tota la seva història passada. Deixàrem d'ésser aquella capital culta i esplendorosa. Els intel·lectuals d'aquells temps ens abandonaren, cercaren àmbits més amplis per a satisfer les seves ambicions, i a l'igual que en els venturosos temps de la Lliga es posà de moda l'Espanya gran i així anà decaient la nostra llengua.

Res en quedava de les nostres institucions, tot va anar en poder de l'imperialisme castellà; els llenyaters de Felip V feren estelles de totes les forces polítiques del nostre poble però l'esperit de la terra catalana fecundava, la llavor havia estat extreta del fons de les seves entranyes perquè no tornés a rebrotar, no obstant hi quedaven unes arrels més fondes encara que amb el temps havien de donar fruits ubèrrims i esplendorosos. Catalunya va restar pobre i subjecta, la nostra llengua foragitada de les altures busca el seu recer en la pagesia que la conservava com un preuat joell, i d'aquí vingué l'origen de la nostra Renaixença. Aleshores fou arribada l'hora en què la nostra parla va aixecar-se robusta i plena reconquerint la nostra cultura font de benestar i de progrés, sorgiren noves concepcions, neixia una joventut viril que plantava cara a la vella Espanya oligàrquica, els múltiples anys de tenebres espirituals serviren per ensinistrar tot un poble que sentia la fretura d'incorporar-se en el concert dels pobles redimits.

L'ostracisme que s'havia enyorit per espai de dos segles féu

néixer un nou poble; una democràcia deslligada de responsabilitats pretèrites, irrompia salvant tots els obstacles, fixava noves empreses, i arrelava en la consciència d'un poble aquella força emotivofluda d'espiritualitat que s'anava endinsant dins el cenacle misteriós de l'encarnació viva de l'esperit de Catalunya que és el Nacionalisme, i aquesta sava rica d'idealisme i de febre constructiva creixent gradualment a mida que Catalunya té la sort de tenir fills com en Verdaguier, Maragall, Milà i Fontanals, Angel Guimerà, Francesc Macià, arquitectes d'aquesta magna obra ells feren el miracle del ressorgiment patri, la flama que arborava en els seus cors fou el far guaiador que illumina els destins de Catalunya.

Els hem perdut tots: els uns morts per les bales homicides, els altres en un treball esgotador i constant de la reconstrucció d'un poble, però hem quedat molts deixebles, — a excepció d'uns quants borts de la pàtria — i som tots els que amb el cervell i els nostres braços, l'obra serà acabada.

Avui ja no és solament Catalunya — que encara que minsos, ha recobrat alguns dels seus furs — Bascònia i altres petites nacionalitats reclamen el que de dret els hi pertoca, avui ja no és el poder absolut i tirànic de les deixalles d'un vell centralisme que pot imposar lleis, sinó aquells pobles que reclamen la immediata restitució d'unes lleis usurpades a fi de poder reconstruir la seva vida moral i material i regulant per medi del dret la constitució d'un estat netament liberal, destruint l'imperi injust del poder de la força.

Germans de les terres Ibèriques, Catalunya com a germana major d'edat, us dona la mà per acompanyar-vos pels camins afrosos que encara ens falta recórrer, veniu emperò sense recel que en Companys, el conductor de la pàtria ens emmenarà amb pas ferm i segur vers la fita de la total consecució de les nostres llibertats.

Aquest 11 de setembre d'enguany té pels catalans un alt valor significatiu que és la demostració latent d'un poble que no vol tuteles de cap mena i que com harmoniosa sardana dona les mans als altres pobles germans segellant així un pacte d'aliança per assolir el que tant anhelan.

B. M. J.

ESQUERRANS:

EL VOSTRE DIARI ES "FOMENT".
LLEGIU-LO I PROPAGUEU-LO.

Una mica d'història

Regnava a Espanya i per consegüent a Catalunya, el rei Felip V, primer de la dinastia borbònica. L'arxiduc Carles d'Austria es declarà successor legítim de Felip II i entaulà lluita per la possessió del tron espanyol, a Felip V, que era francès. Catalunya es posà d'immediat de part de l'arxiduc Carles per què confiava que aquest respectaria les seves llibertats, tan malmeses per Felip IV i per Felip V. La causa de l'arxiduc perillà, i la guerra esdevingué llarga i crua. Un fet insospitat vingué a donar un caire diferent a les coses; l'arxiduc fou proclamat emperador d'Austria i abandonà la lluita contra Espanya. Els catalans restaren sols i decidiren continuar la guerra, contra 80.000 homes d'Espanya i França. Barcelona resistí un any el siti en què la tenien sotmesa els dos exèrcits; deu mil homes catalans gairebé sense municions ni queviures resistien l'escomesa. Erem el 5 de juliol de 1714, que els nostres decidiren jugar-se la darrera carta. Tothom era al camp de batalla, petits i grans, joves i vells, homes i dones. L'esperit de llibertat i dignitat nacional els arborava a tots. Quan més sagnant i més afrosa era la lluita, aparegué en els llocs de perill i d'avançada, la figura valerosa del Conseller en Cap en Rafel de Casanova, amb la bandera de la ciutat per a donar ardiment i coratge, als defensors. Els baluards passaven a poder d'una i altra banda en comptats minuts, tal era d'abrivada l'escomesa. Els actes d'heroisme i de valor, es multiplicaven en un suprem esforç. I el dia 11 de setembre quan la ciutat no era més que un munt de runes i de cadàvers entraren victorioses les tropes de Felip V, comandades pel general francès.

Catalunya vençuda pagà ben cara la seva heroicitat, i la defensa que féu de les seves llibertats. La repressió fou cruel, despiatada, bàrbara. Les execucions de patriotes foren innumerables. Com a escarni a l'heroisme dels nostres, i com a exemple de la ferocitat del rei victoriós, Felip V, féu arrossegar el general Moragues fent-lo decapitar i féu exposar la seva testa durant molts anys. Decretà la supressió immediata de la Generalitat de Catalunya o sia el nostre govern intern autònom que hem reconquistat; dissolgué el Consell de Cent; abolí la moneda catalana; bandejà de les corporacions l'ús de la nostra llengua i ens im-

posà l'oficialitat del castellà; aixecà l'ominosa Ciutadella, i decretà empresonaments a vint mil persones, ultra les deportacions.

L'esforç que féu Catalunya l'any 1714, fou d'aquells que deixen atuit el poble més fort de la terra. Passaren anys i més anys d'atuitament i de desnacionalització. El català fou substituït en llurs llavis, per la llengua imposada, i en castellà ens dirigíem als fills, als pares, als amics i coneguts.

El temps transcorregué llarg i feixuc, les classes adinerades es deixaren enlluernar des de Madrid i gairebé s'hi passaren amb armes i bagatge. Però sota les cendres dels codis cremats el caliu no s'apagà del tot, dintre els cors dels catalans l'amor a la terra no s'extingí, i el pensament de reconquistar la llibertat perduda no morí mai.

Vora la mar i entre les nostres muntanyes, la llengua catalana, res sonava senyora i majora dels cors i de la voluntat dels fills de la terra. I fou l'any 1833 que un home, un poeta, un vident s'adonà que la llengua catalana no havia mort i abastà d'una llambregada genial la importància immensa, del català com instrument capaç de resucitar la nació catalana, que geia al jou secular de l'esclavatge. I aquest home que es deia Ventura Carles Aribau, escriví un "Oda a la Pàtria" que produí la meravella de la resurrecció. Darrera seu altres poetes cantaren les excel·lències del nostre idioma, i el ressorgiment del nostre esperit nacional no tardà en manifestar-se.

Vingué la restauració dels Jocs Florals, que acabà d'impelir el moviment literari patriòtic, i aviat aparegueren els primers símptomes de reivindicació política; Rubió i Ors, Milà i Fontanals, Serafi Pittarà, Valentí Almirall, Jacint Verdaguier, Angel Guimerà, Torres i Bages, Prat de la Riba, Maragall, Martí Julià, i Francesc Macià; poetes dramaturgs teoritzadors polítics, que feren que Catalunya anés adquirint la seva personalitat.

Catalunya, ha estat sempre el pesombre constant de l'Estat espanyol dominador; i cosa rara Catalunya s'oposà amb les armes a la mà al despotisme de Felip V, el primer borbó i fou Catalunya també qui determinà la caiguda del darrer. Amb el primer borbó la nostra pàtria perdé l'autonomia, el govern de la Generalitat, l'oficialitat del català. Totes aquestes fa-

cultats les ha recuperades pel seu propi esforç, gràcies a l'alçament del 14 d'abril de 1931 contra el darrer borbó.

Aquella República Catalana, proclamada per Francesc Macià, de bon principi no pogué reeixir, però és indubtable que fou un avís per aquells que no volen veure la gravetat del nostre plet, la saturació nacionalista del nostre poble, i la decisió dels catalans en voler ésser àrbitres del seu govern. Aquell gest de Francesc Macià ens assegura la restitució, d'aquelles llibertats que per la força ens arrabassaren, els exèrcits d'Espanya i França aquell tris dia 11 de setembre de 1934, que avui com memorem.

J. F.

8-9-34.

Jornades d'heroisme

Fa avui 220 anys que el màrtir de les nostres llibertats en Rafel de Casanova i tot un estol de patriotes, queien ferits de mort i amb ells, ens eren arrabassades les miseres llibertats que encara ens restaven.

Sota l'ombra d'aquests dignes avantpassats en els dos segles transcorreguts s'ha tornat a forjar l'ànima de Catalunya, a malgrat de totes les vexacions, tots els ultratges inferits. Se'ns negà l'ús de la nostra parla, se'ns prohibí l'ostentació de la nostra ensenya barrada amb l'estel gloriós de les nostres llibertats, se'ns vedava la commemoració de tota classe de dates i de fets històrics de la nostra terra,—recordo encara infant aquell jorn de l'11 de setembre de 1923, en què la bilis d'un monarca cruel feia tacar de sang de catalans les lloses del monument a Rafel de Casanova — emperò tots els ultratges eren pocs, l'esperit latent de reivindicació seguia fent el seu camí, fins arribar a assolir el que tots anhelavem, la proclamació de la República Catalana per al que fou el pare estimat de la pàtria Francesc Macià.

Dissortadament, aquella República fou sacrificada per imperatius superiors i per l'apoi mutu envers els dignes representants de les democràcies ibèriques. Avui, però, l'esperit d'aquella República té més que mai tal força emotiva que fa preveure per temps no molt llunyà altres jornades esplendoroses que seran el colofó de la completa consecució de les nostres llibertats.

Màrtirs de 1714 la generació del segle actual us vindicarà de les ofenses que rebereu.

J. A. V.

Onze de Setembre

En l'angoixa i en les inquietuds d'aquestes hores de lluita, lluita silenciosa amb presagis de tempesta, hores de transformació d'aparença plácida; en les dolors i en els afanys d'un poble que reneix, d'una personalitat que es retroba amb auguris de victòria, victòria gloriosa que ha de conquerir-se en el combat cívic de cada dia, de cada hora; en la grandesa i en l'emoció d'aquests moments històrics, incertesa inquietant en la llibertat preuada que no serà solament promesa si la voluntat heroica no falla; en aquestes sensacions de bell patriotisme que fecunda l'entranxa d'aquesta terra que vol vèncer i ésser lliure, el record d'aquelles jornades de setembre del 1714 fluctua en la mar revoita dels nostres pensaments i deixa en la nostra ànima l'empremta inesborrable del seu poder evocatiu.

Amb sang d'herois tacada la data inoblidable és de la història pàtria una pàgina colpidora.

La grandesa tràgica d'aquella ciutat noble que embolcalla l'ombra negra de la dissort, quadro tètric d'una pàtria que sucumbeix en agonia lenta i terrible, crim revoltant d'un poble esciau botxí de la llibertat nostrada; en el dramatism d'aquelles hores enervants de lluita aferrissada amb l'absolutisme borbònic, atac monstruós que llença damunt el nostre poble el tirà vil que Castella ampara; la tristesa d'aquell despertar agònic quan la claror del nou jorn avança horroritzada d'illuminar tanta misèria i desolació; la dolor d'aquelles mares i la fam de llurs fillets; totes aquestes sensacions d'esgarriança que ens comporta el record d'aquella data luctuosa, són avui imatges vives que enforteixen l'ànima nostra, aquesta ànima catalana que a través de totes les ignominies ha servat gelosa els tresors espirituals de la Pàtria que la metralla enemiga pretengué anorrear, sense pensar que es pot vèncer materialment un poble, però mai anihilar la seva ànima, flama sagrada que resisteix a totes les escames i fa renàixer amb més vigor i ufana en les generacions futures, les aspiracions i els anhels que intentaren, amb coratge de fera famolenca, enterrar amb les víctimes de llur vilesa.

D'aquella Catalunya feble del 1714, cos inerte raquític i sense vida, s'ha aixecat aquesta Catalunya d'avui, ànima de Nació, fortitud de roure centenari que no cedeix als embats del vent fatídic que de les terres d'Espanya s'ai-

xeca encara per ofegar els clams de llibertat que com un himne sagrat s'alcen de l'entranxa catalana que fretura de viure una vida nova deslligada de vergonyes i d'oprobis.

En els clams de llibertat hi ha promeses de justícia i afanys renovadors. I no és cant d'enyorança el record de l'epopeia tràgica, sinó que és jurament de fidelitat als Màrtirs gloriosos, testimoni d'homenatge en el perfum de les flors i en el voleiar de les banderes que s'enlairen altívols i es perden cel enllà com si sentissin fretura dels estels que hi presenten...

NURI MONTSERRAT

De 1714 a 1934

Avui fa 220 anys de la pèrdua del que fou gran defensor de la pàtria catalana, en Rafel de Casanova i els seus amics, catalans de cor i ànima, els quals, preferiren la mort, a la vergonya de sofrir el jou d'un rei bort, i veure la nostra parla ultratjada i escarnida per uns homes inconscients dels seus actes.

Avui amb motiu dels fets ocorreguts últimament amb les nostres germans bascos, més que mai, els catalans hem de recordar aquella diada històrica de l'11 de setembre, per a defensar, si cal, les nostres llibertats conquerides, de la manera més aferrissada, amb el sacrifici de les nostres vides, si fos necessari.

Moments molt amargs s'apropen per a la nostra aimada Catalunya, però si cada u que es diu català compleix amb el seu deure, el triomf serà nostre, i dies vindran que els nostres néts o besnéts tindran l'orgull de dir-se catalans, car si es donés el cas vergonyós d'una claudicació, no els nostres néts sinó els nostres propis fills ens escupirien a la cara.

Un altre fet concret ens obliga a tots a contestar "present" al primer crit, i aquest és el del diumenge últim a Madrid, en el que es donà l'espectacle denigrant, d'uns centenars de catalans renegats que s'aplegaren allí, per a protestar davant del govern central, de la Llei de Contractes de Conreu, aprovada per la Generalitat, no reconeixent per tant, el nostre govern.

Per aitals motius hem d'estar ara més que mai al costat dels nostres governants, homes d'una responsabilitat i sentit patriòtic com cap altre puguí haver-hi, per a poder afiançar amb la màxima sobirania la nostra Autonomia.

RAMAR

Idealisme i acció

Un any darrera l'altre, en arribar la data d'avui, Catalunya aplega les seves representacions al peu del monument al Conseller caigut i li fa ofrena d'unes flors.

Les joventuts catalanistes que hem viscut les diades que precediren la dictadura, i les de la dictadura mateixa, no podem deixar de recordar amb una certa emoció aquell entusiasme mai refrenat de l'adolescència en tot allò que nosaltres en dèiem "fer Pàtria".

La festa d'avui tenia, llavors, per a nosaltres un ambient apoteòsic, el sentiment patriòtic accelerava el seu ritme, ens posàvem un llacet al pit, cantàvem "Els Segadors", organitzàvem vetllades patriòtiques per a malparlar de Felip V i de tota la seva nissaga, i tots, qui més qui menys, hauríem volgut ésser els herois d'aquelles magnífiques repressions ordenades vuit dies abans per telèfon des de Madrid, que la policia central efectuava pels carrers de Barcelona.

Malgrat això n'hi hagué prou amb el cop d'espasa d'un general per tallar en sec aquell moviment catalanista més romàntic que positiu i més idealista que pràctic.

No em reca el meu entusiasme passat ni blasmo de la meua bona fe política de llavors, però passada aquella efervescència, apagada aquella febrada arboradora, considero que el patriotisme ha de tenir una base més ferma i una doctrina més arrelada per tal de què perduri per damunt de qualsevol manifestació espectacular i passatgera.

Els que avui inicien els primers passos pels viarans del catalanisme no s'haurien de deixar impressionar massa per l'ofrena florida d'avui i amb l'experiència adquirida haurien d'aportar a l'homenatge la promesa serena i decidida de barrar el pas a qualsevol maniobra contra Catalunya i de no defallir en l'intent d'arribar a la plena consecució de l'ideal nacionalista.

No n'hi ha prou en sentir-se patriota una vegada l'any i després creuar-se de braços esperant un altre onze de setembre. Aquestes manifestacions esporàdiques no porten a cap resultat pràctic sense un esperit de continuïtat i una convicció absoluta.

Encendre una llàntia a un mort o portar flors a una tomba no són sinó actes rutinaris si en avivar la flama el braç no sent unà lleu tremolor o l'esperit no sobreviu la materialitat de l'ofrena.

L'idealisme i l'acció han de fer

obra conjunta; sense un ferm convenciment no arrelen les ideologies. Que el sentiment sigui propens a deixar-se portar per totes les emocions, però que el braç resti fort i el puny enlairat. L'esperit imperialista que semblava completament anul·lat després del desastre europeu, torna a brotar amb virulència en diferents punts d'Europa. Espanya mateix no és pas una excepció i bé podria ésser que un dia qualsevol, l'obra de Felip V, tornés a ésser reempra per algun dels polítics capdavanters dels partits que ací estan fent un assaig de feixisme amb forma més o menys camuflada.

F. MARIA

Joventuts Nacionalistes de Catalunya

Quan un poble sofreix una humiliació sucumbint davant la potència de l'enemic opressor, i sap mantenir la seva moral patriota a l'ensem que la dignitat de poble que ha estat i vol ésser lliure, batalla constantment fins la seva pròpia restauració. Aquest poble no ha estat vençut ni ho pot ésser mai. El seu nom és escoltat amb respecte i queda gravat en lletres d'or i sang en la història.

Un dels dies que els catalanistes, concentrem els nostres esperits alimentant la flama nacionalista, que no ha pogut ésser apagada durant dos segles, ans al contrari de cada dia és més viva i més ardenta; un dels dies que l'esperit nacional de Catalunya vibra més intensament, és el que commemorarem avui.

En agafar la ploma per escriure aquestes ratlles, em proposava fer història de data tan memorable, més m'he contingut.

Qui hi ha que es digui nacionalista i no coneixi la història de Catalunya?

Qui hi ha que sigui nat en aquesta terra catalana, i no recordi l'11 de setembre de 1714? Per això crec que no cal esmentar els fets de data tan memorable puix els portem escrits en el fons del nostre cor.

Catalunya viu un dels moments més trascendentals i que a l'igual que en altres èpoques necessita de la lleialtat de tots els seus fills.

Es troba precisament en els moments previstos pels nacionalistes, des del dia que va ésser proclamada la República Catalana. Hores de prova i d'abnegació es presenten per a consolidar l'exemple que hem donat a tots els pobles, cal sentir-se ara més que mai naciona-

listes cent per cent i enfrontar-nos contra els que avantposen el materialisme, a l'idealisme.

Es precis propagar arreu, les nostres idees nacionalistes, despertar els cors adormits dels catalans que estiguin en somni, i infiltrar-los-hi l'esperit de pàtria per tal de que ens ajudin a escalar la més alta dignitat, que és la llibertat.

Cal que tots els nacionalistes enlairem el nostre sentiment per tal d'arribar a assolir la independència de Catalunya.

Volem el nostre poble lliure, per què es pugui unir amb tots els pobles del món.

Som nacionalistes demòcrates i anti-imperialistes. La mateixa llibertat que volem per nosaltres, volem també que l'obtinguin tots els demés pobles que no siguin lliures.

Si contra aquest ideal de justícia humana s'interposen els que es diuen universalistes, dient-nos que el nacionalisme és un dels esculls per la consolidació de la pau del món, solament tenim de recordar-los les paraules del que fou gran patriota Martí Julià. A l'universalisme sol hi pot conduir el Nacionalisme, que en el sentit de doctrina és l'universalisme limitat a un poble.

Joventut Nacionalista, la nostra tasca és gran però si no defallim en els nostres deures, al commemorar altre any l'11 de setembre de 1714 podrem dir amb el cor ben obert, Catalunya és Nació.

SANS

L'onze de Setembre Evocacions

El 14 d'abril de 1931, va finir per voluntat del poble, la funesta dinastia que va fundar Felip V net de Lluís XIV, de França.

Home degenerat i abúlic va iniciar l'època borbònica que va presidir durant dos-cents trenta-un anys els destins d'Espanya. Unitarista, enemic de tota llibertat, va descarregar el pes de la seva rancúnia sobre la Catalunya vençuda, fent-la objecte de totes les humiliacions. Va voler trepitjar totes les seves seculares llibertats i arrabassar-li la seva llengua. Els seus successors van voler completar la seva obra. Tot ha estat en va. El darrer borbó Alfons XIII que tenia a glòria ésser descendent de Felip V va ésser foragitat pel poble, i avui represa la marxa envers les seves llibertats, Catalunya serva

només de Felip V i els que seguien la seva obra, el menyspreu més absolut.

El culte patriòtic a la memòria de Rafel de Casanova — símbol de les llibertats perdudes—va iniciar-se en els darrers anys de la passada centúria. Uns quants joves, plens de fervor, acudien, cada any en la nit del 10 de setembre, a portar una corona al peu de l'estàtua del Conseller. En córrer els anys el nombre de patriotes anà augmentant. I aviat la policia va ésser mobilitzada per tal d'obstaculitzar aquest esplai patriòtic.

Arribà el dia en que foren detinguts una vintena de joves; que

les autoritats volgueren castigar-los com a delinqüents; que a la manifestació fervorosa es posaren tota mena d'obstacles; que certs elements inadaptats anaven a cremar les corones; que eren portats a la delegació ciutadans pel crim d'aplaudir o llevar-se la gorra davant l'estàtua; que el sabre dissolia les manifestacions...

Tot va ésser en va. Quan la tirania va perdre els seus furs, el poble va reincorporar-se, amb major entusiasme, a l'homenatge i avui, l'11 de setembre és una festa nacional, expressió de l'amor de Catalunya envers les seves llibertats preuades...

Joventut de Foment N. R.

Dimarts, dia 11

Nit, a les 10'30

GRAN MÍTING

en Commemoració de l'11 de setembre

Parlaran, a més dels oradors de l'entitat

**M. Dolors Bargalló, Rovira i Virgili,
Tomàs i Piera, Riera i Puntí
i Ventura Gassol**

Què has fet avui per la llibertat de Catalunya?

Onze de setembre de 1714. Data luctuosa de la nostra història. Barcelona era presa per uns exèrcits forasters; Catalunya restava sotmesa a una corona perduda les seves seculares llibertats.

La caiguda de Barcelona fou el punt final d'una època de decadència, en la qual el poble català que havia proclamat la seva independència i viscut independent llargs segles, anava perdent una a una les seves llibertats a mida que s'afeblia l'esperit nacional dels catalans i es disgregava la unitat de l'estat català.

Cal recollir les crudels lliçons de la història. Perdrem les nostres llibertats en un llarg procés minvant que comença amb el compromís de Casp i acaba amb la mort de Rafel de Casanova.

Meditem, catalans, en el baluard Sant Pere en aquesta trista efemèride nacional. No plorem, però, ni ens planyem del fat que sempre és fill de les nostres errors i febleses. Aixequem l'esperit, mirem cara a cara l'esdevenidor i amb esperit de sacrifici seguim el procés d'alliberació començat amb el nostre

Renaixement i els Jocs Florals. L'ànima és nostra, proclama l'excels poeta i patriota català, però cal que sigui lliure damunt la nostra terra lliure.

Collaborem al procés d'alliberació i ajudem-lo amb la nostra voluntat continua i els nostres actes de cada dia. Escriptors en català? Lleixes llibres i periòdics catalans? Uses sempre el català en tots els teus afers? Els teus fills van a escoles catalanes? Sou soci de l'A. Protectora de l'Ensenyança Catalana? Freqüentes i protegeixes el nostre teatre? Dones ajut i treball als catalans? Escoltes sense xovinisme malaltis les nostres coses? Tens fe en el nostre destí nacional? Cooperes amb la teva actuació ferma i assenyada a l'obra d'un partit polític català el més adient al teu pensament humà?

Bé està, patriota, que vagis a retre homenatge als darrers defensors de les nostres llibertats i la teva assistència a aquest patriòtic acte apressarà la nostra alliberació si en la teva vida quotidiana et recordes que ets català i actues com a català.

Flors i cançons se'ls endú el vent enlaire vers l'infinit. Damunt la terra resten els actes. Un acte senzill repetit quotidianament té més valor en la Renaixença d'un poble que el sacrifici heroic o l'actitud espectacular d'un moment.

Català, que has fet avui per la llibertat de Catalunya?

DR. RIERA I PUNTÍ

Barcelona.

Felip II i Felip V, els grans opressors

Avui es compleixen 220 anys de quan el trist ament famós Felip V va fer culminar el seu setge a Barcelona en el qual ultra trobar-hi heroicament la mort nombrosos catalans, al front dels quals figurava el Conseller en cap Rafael de Casanova, Catalunya va perdre les seves llibertats, com la perderen Flandes en temps de Felip II, durant llargs anys, quan les seves tropes, que no eren sinó un conglomerat de mercenaris procedents d'Espanya, Itàlia i Alemanya, atropellaren els drets d'aquells països, i que després en redreçar-se contra l'invasor rei espanyol, foragitaren les seves tropes (millor dit: "hordes"), rescatant la seva plena sobirania i fent fracassar amb el seu gest heroic brabantins, luxemburgesos i holandesos units per un abraçament patriòtic, tot una llarga època de malvestats, suportant heroicament els crims que allí cometeren el duc d'Alba, Requesens i Joan d'Àustria.

Segons la història, es veu que els reis Felips tots tenien l'instint d'apoderar-se dels altres pobles fos com fos, mancant a tota llei i derramant la sang dels oprimits sense ni un bri de sentiment humanitari. Felip II, abans no abandonà la seva dèria invasora del segle XVI, emplenà de sang les llars flamenques, com anys després, Felip V emplenà de dol les llars catalanes, essent-ne una prova evident els atropells que realitzà a Catalunya, els quals rebassaren fins arribar a la bàrbara i sagnant cobejança en el setge a la capital de Catalunya, la resistència heroica de la qual avui la terra nostra commemora fervorosament.

Felip II a Flandes i Felip V a Catalunya es comportaren per mitjà dels seus homes de confiança i de les seves tropes, com a vertaders assaltadors de camins, i els historiadors relaten ambdues invasions de faisó esfereïdora. I és que aquells homes manaven al dictat de la Inquisició, la qual en la seva

creuada contra el sentiment de llibertat d'ambdós pobles, s'havia a-poderat moralment dels reis i dels seus prohoms, perseguint, martiritzant i matant per heretges als que no es sotmetien al poder inquisitorial.

Tothom sap el gran mal que va fer a Catalunya Felip V, però molts no coneixen les malvestats de Felip II a Flandes, i en homenatge a les seves víctimes i a l'heroic poble flamenc, avui en volem transcriure un lleu reflexe, segons una versió de l'historiador francès M. Minget, el qual diu:

"Felip II distribuï els seus soldats per les ciutats de Flandes, a les quals desarmà; empresonà i féu tallar el cap a nombrosos ciutadans i als comtes d'Egmont i de Horn. Creà el famós Consell d'Asonadas, el qual va proscriure als prohoms de la noblesa infidel i de la classe mitja; cobrí de sang la Inquisició i els edictes; exigí tributs excessius i arbitraris, etc. etc.

"El duc d'Alba era un dictador violent i un jutge despiatat, i havia governat, castigat i combatut amb plena satisfacció del seu amo el tirà Felip V."

Amb aquestes dues mostres n'hi ha prou per a posar de relleu les dots de bandits de Felip II i els seus prohoms. Els flamencs, tingueren la sort de poder foragitarlos del seu país. I doscents anys més tard, un nou Felip féu el mateix a Catalunya, la qual, més petita i menys unida que els flamencs, hagué de patir el dogal dels cinquè dels reis Felips i vessà la sang en defensa de la nostra pàtria.

Redimida Flandes de l'opressió espanyola del segle XVI i en camí de redempció total la nostra Catalunya gloriosa, dediquem en la memorable data d'avui un abrandat record a la memòria dels flamencs caiguts en aquell segle de dominació espanyola i dels heroics catalans que caigueren durant la dominació del rei de les Espanyes i tirà per excel·lència Felip V.

F. MASÓ

Vida Corporativa

REUS DEPORTIU

Secció de Basket-bol

Es convoca a la reunió general extraordinària que celebrarà aquesta Secció el proper dimarts, a dos quarts d'onze de segona convocatòria.

Ordre del dia:

Elecció càrrec vocal de junta.

Discussió i aprovació dels nous Estatuts i reglaments de la Secció.

El secretari, M. Vives.

Noticiari

El míting nacionalista d'avui a Foment

Poques hores manquen perquè l'espaiosa i ampla sala d'actes del nostre estatge d'istiu es vegi curull de ciutadans de Reus i dels pobles de la contrada nostra àvids d'escoltar la veu autoritzada dels representants del partit nostre.

Cap acte dels celebrats a Reus ha vingut revestit de l'expectació i entusiasme que envolta al d'aquesta nit.

El míting d'avui serà una verdadera manifestació nacionalista patentitzada a bastament pels dignes ciutadans que hi concorreran commemorant així la data luctuosa d'aquell inesborrable 11 de Setembre del 1714.

Cap orador no mancarà a l'acte. Tots han promès assistir-hi. Els de més nom han deixat altres tasques per a adreçar la paraula al nostre poble i fer-lo vibrar en les hores greus presents.

Això darrer aquest interès dels oradors, ens mostra la magnitud del míting.

L'èxit del mateix serà la resposta dels nacionalistes reusencs als "isidres" de la nostra "província" que col·laboraren a la "Marxa sobre Madrid".

Cotxes i Camionetes usades, procedents de canvis per

BLITZ

Preus baratíssims.

AUTO-RECANVIS - REUS

*** Diumenge darrer en un camp situat prop d'Olesa de Montserrat es celebrà una concentració d'elements monàrquics afiliats alguns d'ells al requeté

El cap superior de Serveis senyor Badia es féu càrrec personalment d'aquest servei desplaçant-se a l'esmentat lloc junt amb tres camionetes de guàrdies d'assalt, detenint a 93 manifestants, figurant entre ells un capellà que actuava com a cap.

Els detinguts arribats a Barcelona foren conduïts a peu i emmanillats de dos en dos, figurant al davant el capellà, des de Pedralbes a la Comissaria d'Ordre Públic, acompanyats sempre d'una gran munió de públic que no deixava d'increpar-los al crit de visca Catalunya i la República.

Tots els detinguts passaren als calabossos de la Comissaria d'Ordre Públic.

*** El Sr. Josep Maria Ibarz Grao en atenta salutació ens assabenta el trasllat de la seva clínica de Cirurgia General i serveis de Ginecologia i Urologia al nou i magnífic edifici que acaba de construir a la nostra ciutat en la confluència dels Passeigs de Mata i Sunyer i carrer Pròsper Bofarull.

La importància i envergadura de dit establiment ens obliga a parlar-ne extensament. la qual cosa farem en una propera edició.

Tintoreria "La Ràpida"

Senyera: La higiene li recomana aquesta casa que li entregarà els encàrrecs al dia. Dols en 4 hores Carrer Jesús, 19. - Tel. 486-X

*** El diumenge darrer i relacionat amb la concentració monàrquica i feixista dels "isidres" catalans a Madrid, el President de la Generalitat, l'Honorable Lluís Companys, féu a un redactor del "Full Oficial" unes transcendentalíssimes declaracions de les quals reproduïm els paràgrafs de més interès.

"Els republicans no podem romandre impassibles davant el que ha ocorregut. La Llei de Contractes de Conreu no és una Llei demagògica, sinó l'avenc mínim i la reparació mínima que hom podia fer. Si en aquest país no pot ésser fet això, què resta de l'alenada renovadora del 14 d'abril?"

Si el Parlament català hagués aprovat una Llei de Conreus que mantingués la secular situació d'injustícia dels cultivadors, i a la República, un Govern d'esquerres hagués tractat de modificar-les, el crit d'aqueixos senyors hauria estat molt diferent, perquè l'única pàtria d'ells és la butxaca.

Per molt menys del que ha estat dit en aqueixa assemblea jo m'he vist obligat a detenir elements extremistes.

Ara el Govern s'ocupa de tot això. No podem consentir que l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre es constitueixi en lloc on s'exceiti a resistir a la Llei i a alterar l'ordre. Tampoc no tolerarem que ningú tracti de pertorbar, agafant per motiu o excusa l'actitud d'aquells senyors i vulguin valdre's de l'estat d'exaltació i del natural ànim de protesta popular, per promoure vagues o aldarulls que els permetin de simular una força que no tenen i servir llurs afanys d'agitació contínua. Serà imposat a tothom el respecte a la Llei, singularment a aquells que la repudien amb l'únic fi de conservar llurs privilegis."

*** Tal com estava anunciat, diumenge tingué lloc la visita col·lectiva als presos nacionalistes i al condemnat empresonat per delictes contra el dogma. Acte patriòtic i de desgreuge que es tributarà tots els dies festius fins que no siguin alliberats aquests homes que sofreixen per la causa de Catalunya.

COMPREU SEGELLS PRO-FESTES.

*** A la tarda de diumenge tingué lloc a Flix la col·locació de la primera pedra del pont sobre l'Ebre, en el qual acte han parlat l'alcalde de la població, el conseller de Treball senyor Martí Barrera i el ministre senyor Guerra del Rio. Aquest darrer feu constar que era la darrera pedra que col·locava, com a representant del Govern central, car els serveis corresponents passen a la Generalitat.

Josep Granell i Morell

ADVOCAT

Consulta de 10 a 1 i de 4 a 7

MONTEROLS, 25, 1.er, 2.a

TELEFON 179

*** S'ha declarat un incendi en el mont anomenat "La Torre", del terme de Montblanc, propietat d'Antoni Camel i Maties Sanahuja, cremant-se cinc hectàrees de bosc i pins, valorat tot en unes 20 mil pessetes.

Com a autor involuntari ha estat detingut el veí Miquel Sans, el qual per fer-se la minestra havia encès foc el qual es propagà amb gran rapidesa.

També es declarà un incendi, segons sembla intencionat, al bosc propietat de Pilar Larraz, que afortunadament pogué ésser sufocat.

*** Abans d'ahir havia de publicar la "Gaceta" el decret referent al traspàs de serveis de la ràdio difusió a Catalunya, segons la fórmula acordada per la Comissió Mixta de Traspassos.

RECOMANEU ELS SEGELLS PRO-FESTES.

*** Ahir a última hora es parlava d'haver estat clausurat l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

*** Abans d'ahir al Palau de Justícia de Barcelona se celebrà la vista de la causa instruída contra el nacionalista Josep M. Xammar. Aquest fou condemnat—com era de preveure, pel sol fet d'ésser na-

gionalista—a la penyora de 1.000 pessetes o a un mes d'arrest.

En ésser llegida la sentència, un advocat amb toga donà un crit de Visca Catalunya!, que fou unànimement correspost per tot el públic.

*** Per avui i demà al Saló Kursaal, seran projectades les següents pel·lícules: "Prosperidad", amb Polly Moran i Maria Dresser; la còmica d'esclatant èxit "A puñetazo limpio" i la gran producció "Perdone, señorita", figurant-hi de principals intèrpretes els coneguts "astres" cinematogràfics Mae Clarke i John Gilbert.

*** A l'Escorxador públic ahir s'hi sacrificaren 24 moltons amb un pes total de 305'400 quilos; 3 anyells amb 36'800; 8 vedelles amb 1.170'600; 1 bou amb 135'400; 8 lletons i bestiar cabrum amb 35'400 i 11 pores amb 731'500.

FEU US DELS SEGELLS PRO-FESTES.

*** La guàrdia civil d'Espluga de Francolí ha detingut Ramon Torres, de 18 anys; Josep Vernet, de 19; Joan Saumell, de 18, i Joan Roselló, de 17, per robatori a una tenda de queviures.

*** L'acte que les organitzacions d'Esquerra de la Conca de Barberà i Montblanc i la Joventut d'Estat Català del Baix Camp anuncien per al proper diumenge, promet assolir un magnífic èxit ja que els organitzadors han emprès una intensa campanya de propaganda i s'organitzen diverses caravanes dels pobles propers per tal d'acudir a Montblanc.

De moment han promès la seva assistència a l'acte els diputats senyors Aiguader i Aragai, la destacada propagandista Srta. Nuri Oromí i els consellers senyors Dencàs i Gassol.

Ha estat convidat al mateix l'honorable Sr. President de la Generalitat que ha expressat el desig de complaure als organitzadors i si li ho permeten els seus afers assistirà a aquest acte.

Pagesos

Arrendaria fina de 8 a 9 jornals entre regadiu i secà, amb casa per a viure.

Informes en aquesta Impremta.

*** Avui es traslladaran a Barcelona directius de Foment Nacionalista Republicà, Joventut i Femenal, per tal de dipositar flors al monument a Rafel de Casanova, en homenatge al gran Conseller en cap i els màrtirs de la memorable jornada de l'11 de Setembre de l'any 1714.

*** Desitjosa l'Empresa del Teatre Fortuny, de cooperar, amb el màxim de lluïment, a les festes organitzades per a commemorar la gloriosa data de l'11 de Setembre del 1714, ha combinat per avui, tarda i nit, dues esplèndides sessions amb la inimitable Raquel Meller, i la famosa ballarina de danses clàssiques i regionals, Doris Niles i el seu partenaire Serge.

El fet de què la simpàtica i eminent Raquel Meller, prengui part en aquests dos festivals, és un veritable alicient, tenint compte que actualment aquesta artista està recorrent els locals de tot Catalunya amb un èxit insuperable.

Els espectacles donaran començament amb la deliciosa comedieta cinematogràfica "Un chico complaciente".

A. Borrell Grinyó

ADVOCAT

Consulta de 10 a 1 i de 4 a 8

Raval alt Jesús, 40-Tel. 172

*** El vocal de l'"I. A. C. S. I." senyor Albert Despujol digué que l'Assemblea dels "isidres" fou una manifestació espanyolista feta per catalans que estimen Espanya.

Una manifestació espanyolista que el sapat de la Lliga no hi manca.

Espectacles

TEATRE FORTUNY

Avui tarda, a les 5, i nit, a les 10
La famosa ballarina de danses clàssiques i regionals

DORIS NILES
amb el seu partenaire Serge.

La eminentíssima

RAQUEL MELLER
creadora de moltes cançons catalanes.

Nodrida orquestra del Sindicat de Professors de Reus.

L'espectacle començarà amb la pel·lícula

UN CHINO COMPLACIENTE

SALO KURSAAL

Formidable programa d'estrenes per avui.

Polly Moran i Maria Dresser en
PROSPERIDAD

La divertidíssima còmica

A PUÑETAZO LIMPIO

Mae Clarke-John Gilbert, en
PERDONE SEÑORITA

Dissabte pròxim:

VIVAMOS HOY

Gari Cooper, Joan Crawford.

M E R C A T

AVELLANES I AMETLLES

Avellana negreta a 51 pessetes el sac de 58'400 k., nou 50.

Avellana comuna a 47 pessetes els 58'400 k., nou 46.

Avellana gra 1.ª a 85 pessetes el quintà de 41'600 k., nou 86.

Ametlla mollar, a 53'5.

Ametlla gra esperança 1.^a a 23 duros quintà de 41'600 k.

Ametlla gra esperança 2.^a a 22 i mig duros quintà de 41'600 k.

Ametlla gra llarguet tipo sobre 14, 29 duros quintà de 41'600 k.

Ametlla gra llarguet, classe propietaris, segons tamanys, a 24 duros quintà de 41'500 k.

Ametlla gra llarguet, tipo mitjà a 23 duros quintà de 41'500 k.

Ametlla gra llarguet, tipo petit a 24 duros quintà de 41'600 k.

Ametlla gra comú a 21 1/2 duros quintà de 41'600 k.

Ametlla gra marcó, tipe 72/74, a 34 duros, preus nominals, quintà de 41'600 k.

Ametlla gra marcó, classe propietari segons tamanys, a 34 duros, preus nominals, de 41'600 k.

Pinyons catalans a 360 pessetes de 100 k. s/v. procedència.

Pinyons castellans a 365 pessetes de 100 k. s/v. procedència.

ARROSSOS

Tipus	Preu
Arroc zero	48'—
" zero superior	49'—
" " floret	50'—
" flor	51'—
" ideal	52'—
" matissat comest	54'—
" matissat superior	56'—
" extra	55'—
Arroc zero	75'—
Arroc pur	95'—
" extra	110'—
Arroc en brut	35'—

Preus per 100 kg. s/v. origen.

CEREAIS, FARINES

I DESPULLES

Tipus	Preu
Farines de força	100 k. 72'—
" mitja força	" " 69'—
Farineta	60 " 24'—
Forcerilla	60 " 20'—
Arroz	35 " 10.50
Arroz	25 " 8'—
Arroz	100 " 34'—
Arroz	" " 33'—
Arroz	" " 40'—
Arroz	" " 43'—
Arroz	" " 43'—
Arroz	" " 43'50
Arroz	" " —
Arroz	" " —
Arroz	" " 40'—
Arroz	" " 40'—
Arroz	" " 40'—
Arroz	40 " 8'—
Arroz	" " —
Arroz	" " 50'—

Preus s/v. Reus amb sac comprès.

OLIS

Camp 1. ^a , els 15 kg. a ptes. de	25-26
Camp 2. ^a , els 15 kg. a ptes. de	23-24
Urgell, els 15 kg. a ptes. de	24-25
Segarra, els 15 kg. a ptes. de	21-22
Tortosa, els 15 kg. a ptes. de	21-22
Aragó, els 15 kg. a ptes. de	24-25

VINS

Tipus	Preu
Vi blanc camp	7'50
" negre camp	8'50
" blanc Conca i Urgell	8'50
" rosat Conca i Urgell	8'50
" negre Conca i Urgell	8'—
" negre Priorat sec	11'—
" negre Priorat amestelat	12'—
" blanc Ribera Ebre	8'—
" negre Ribera Ebre	8'—
" blanc Mancha	9'50
Mustela blanca	13'50
" negra	15'—
Moscateu València	17'—
Most blanc ensofrat	8'—
" negre ensofrat	—
Vi negre de Benicarló	10'—

Preus per grau i carga de 121'6 litres franc Reus.

Alcohol Industrial 96/97°	264'—
" Refinat vnic 96/97°	260'—
" Destilat 95/96°	242'—

Preus per hectòlitre franc Reus.

La Borsa

Cotització de la Borsa de Barcelona a les 4 de la tarda d'ahir

Dades facilitades pel Banc de Reus

MONEDA ESTRANGERA

LONDRES	36 20-20
PARIS	48'35 45
NOVA YORK	7'26-28
ROMA	63-63 20
BERLIN	2'87-89
BERNA	239'75
BRUXEL·LES	172'50
BUENOS AIRES	—

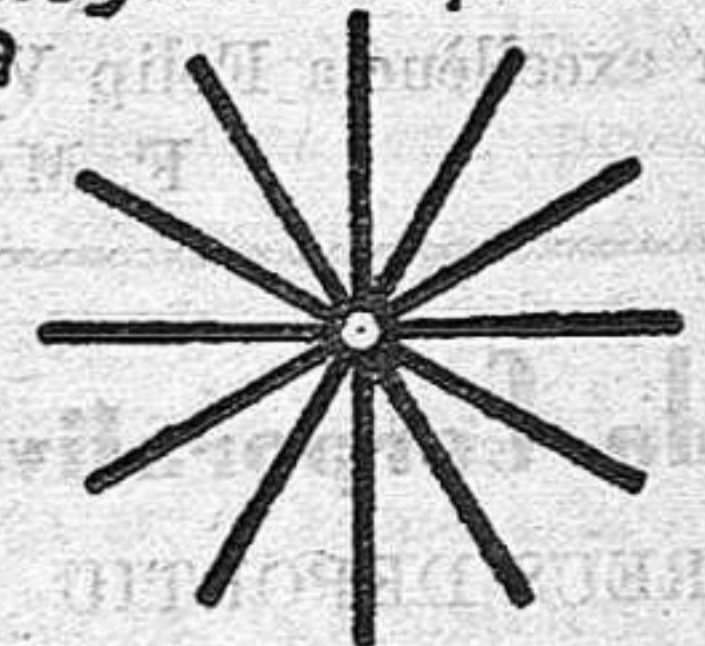
Jaume Roig i Padró

MEDICINA GENERAL I DE LA INFÀNCIA

Visita de 4 a 6.

Major, 3, pral. — Telèfon 339.

Te mal de cap?
Provi en cada ull per separat quines son les ratlles mes negres d'aquesta estrella

si en veu unes de mes negres que les altres, vostè té astigmatisme. Facis guardar la vista i amb unes bones ulleres evitara el mal de cap.

Visitin's

SALAS optic

Antiga "CRUZ ROJA"
Monterols 3

ESPECÍFICS DE TOTS ELS PAÏSOS

Farmàcia Serra del Dr. Ornosà

Raval Francesc Macià, 80 - Telèfon 8 - REUS

Fustes Abelló

Pi i Margall, 4 REUS

PERRUQUERIA PER A SENYORES

Agustí Ballester Sanjuan

Ondulació permanent completa 15 pessetes

Raval alt Jesús, 46, pral. REUS

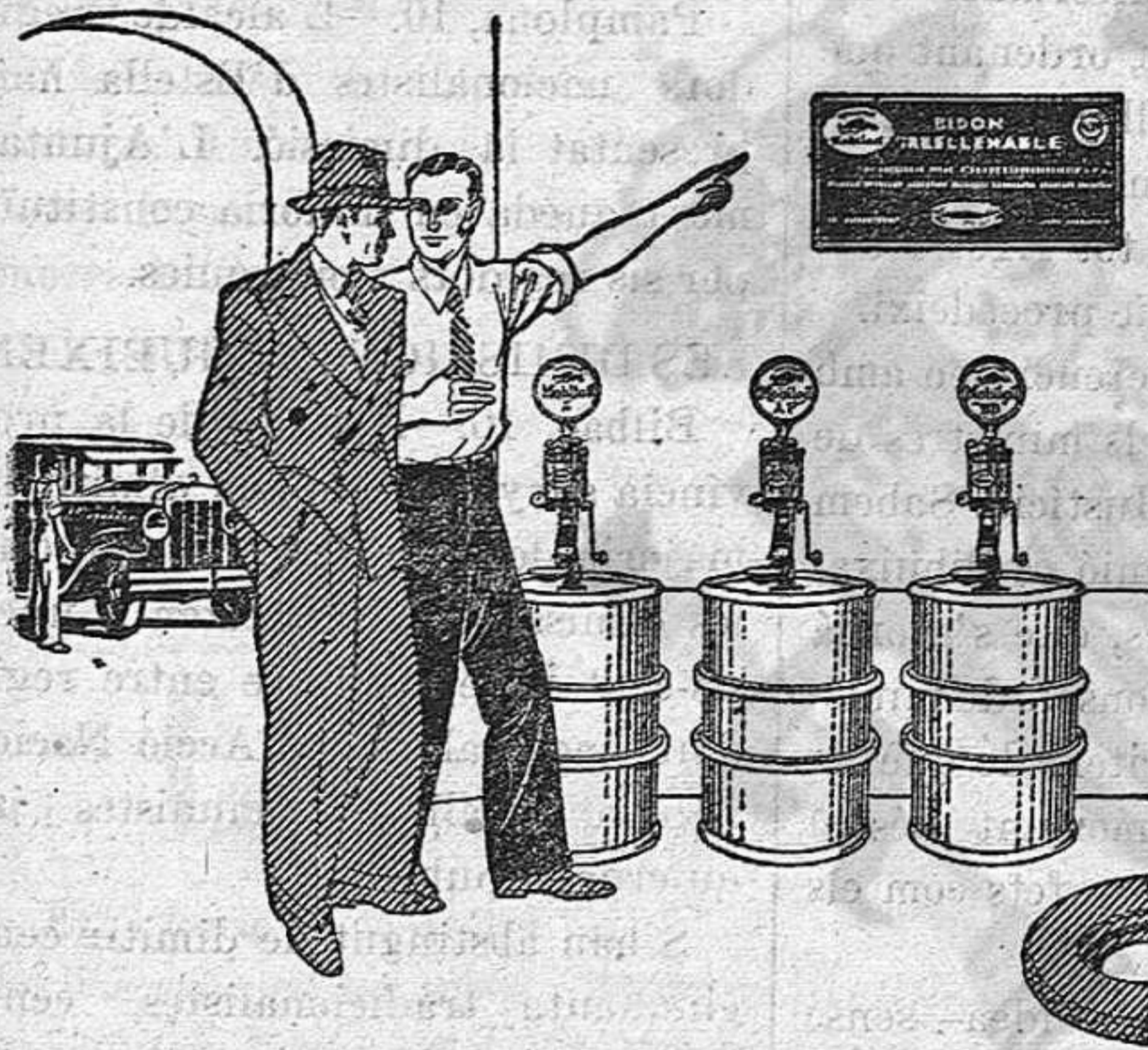
Per a els nens
no hi ha millor

reconstituent
que l'AIXAROP
CLIMENT, Vidua

Contra: Anèmia, Inapetència, De-
bilitat, Convalescència, etc.

JARABE CLIMENT

Marca VIDUA

Preu:

4.75

Pessetes

Litre

Fixeu-vos en aquesta garantia:

"La VACUUM OIL COMPANY, S. A. E., garanteix
el contingut d'aquests bidons mentre el precinte estigui intacte."

MOBIL OIL LLEGITIM DEGUDAMENT PRECINTAT

Porteu vostres envasos per omplir-los de nou amb
l'acreditat Mobiloil, al preu inversemblant de
PTES. 4'75 el litre

Distribuïdor:

AUTO-RECANVIS

Carrer Gaudí, 19 - Telèfon 202 R

REUS

Magatzems LA FLECA

PERFUMERIA : : BISUTERIA
QUINCALLA : : JUGUETS
DIPOSIT A. G. P.

PAPERS DE TOTES CLASSES I MANIPULATS

CARRER ALEUS, 1 - TELÈFON 563

REUS

Servei d'omnibus entre Reus i Salou

Dies feiners

Sortides de Reus (Davant Hotel Londres)	Sortides de Salou (Restaurant Planas)
a les 7'50	a les 8'35
" " 10'10	" " 12'10
" " 13'05	" " 14'45
" " 15'30	" " 16'—
" " 16'40	" " 18'15
" " 19'05	" " 19'45

Extraordinaris dies festius
(A partir del dia 8 de juliol)

Sortides de Reus	Sortides de Salou
a les 8'30	a les 8'50
" " 9'—	" " 9'20
" " 9'30	" " 9'50
" " 10'—	" " 11'50
" " 10'30	" " 12'20
" " 12'30	" " 13'30
" " 13'05	" " 14'30
" " 14'50	" " 15'10
" " 15'—	" " 15'30

" " 15'50	" " 17'15
" " 16'10	" " 18'15
" " 18'—	" " 19'—
" " 18'40	" " 19'45

Banc Urquijo Català

AGENCIA DE REUS

Negociem els cupons del
venciment corrent
el líquid dels quals ens sigui
conegut.

OPERACIONS DE BORSA
DESCOMpte DE CUPONS
DIPOSIT DE VALORS

Banc Urquijo Català

Sucre de Maduixes
PURANT IDEAL

Ajuntament de Reus

Relació dels acords adoptats per la Comissió de Govern de l'Ajuntament en la sessió ordinària setmanal del dia 7 de setembre de 1934 que es publica en compliment del disposat en l'article 130 de la Llei Municipal.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

S'enterra la Comissió de dos comunicats, un de la senyora vídua del doctor Codina Castellví agraint el pesam de la Corporació que li fou tramès amb motiu de la mort del seu marit; i l'altre del senyor E. Darnell, fent avinent també el seu agraiment per l'expressió de condol que li adreçà la Corporació amb motiu de la desgraciada mort del seu fill Antoni.

Es acordat concedir una Copa amb destí a la II Travesia del port de Salou organitzada pel Club de Natació Reus "Ploms".

Passar a informe de l'Inspecció Municipal de Sanitat un escrit de varis propietaris de finques de l'acabament del carrer de Gaudí demanant es donguin les ordres pertinents per tal de que s'acabin les molesties que els ocasionen les aigües residuals d'olis i sabons de la fàbrica dels senyors Fills de Josep Sabater que es tiren al primer barranc de la carretera d'Alcolea.

Són aprovats dos dictamens del senyor Conseller-Regidor de Foment, proposant autoritzar: Primer: Al senyor Joan Cucurull Gavalda per a instal·lar un rètol transversal en la casa núm. 25 del carrer de Pi i Margall, i

Segon: Al senyor Josep Magrané Castelló, per a instal·lar una fàbrica d'extracció d'oli en un edifici de la carretera de Montblanc, cantonada al carrer de la Muralla.

Es aprovat altre dictamen de Foment proposant la rescissió del contracte celebrat amb la Societat "Reddis" per l'assegurança del personal de les Brigades Municipals.

S'aprova un dictamen del senyor Conseller-Regidor d'Aigües, presentant el projecte de construcció d'una Estació Depuradora de les aigües residuals.

S'aproven els comptes d'Assistència Social del mes de juliol prop passat i varis de particulars.

El que es fa públic per a general coneixement.

Reus, 10 de setembre de 1934.—
L'Alcalde, J. BORRÀS.

JA ETS SUBSCRIPTOR DE
"FOMENT"?

Els esports**Natació****DELS CAMPIONATS FEMENI I INFANTILS**

Resultats tècnics de la primera jornada:

400 metres estil lliure femení infantil: Mari Bernet (Atlètic), 6' 43" 4-10.

400 metres estil lliure infantils nens: Tella "Ploms", 5' 58" 2-10; Gusi (T.), 6' 37" 6-10; Carmona (Faet), 6' 47" 6-10; Salvadó (C.), 6' 57" 4-10; Altirriba (S.), 7' 2" 2-10; Panades (Faet), 7' 5" 6-10; Rovira (C. N. B.), 8' 10" 4-10.

400 metres femenins estil lliure: Carme Soriano (C. N. B.), 6' 32" 2-10; Masanella (C. N. B.), 7' 45" 6-10; Tosas (Femení), 8' 48" 6-10.

200 metres estil lliure social: Tarragó 2' 43" 4-10; Morell i Llauradó 3' 20".

100 metres femenins infantils: Mercadé 1' 50" 7-10 (Sabadell); Carpentier (Femení) 2' 5"; Tella (Ploms) 2' 6" 3-10.

100 metres braça de pit infantils nens: Sabaté (Martorell) 1' 32" 4-10; Isach (C.) 1' 46" Boronat (C. N. B.) 1' 46" 2-10; Cortes (C. N. B.) 1' 46" 3-10; Vidal (D.), 1' 52"; Garcia (T.), 1' 53" 2-10; Guàrdia (T.), 1' 55" 5-10; Minguil·lón (P.) 1' 58" 1-10 Coampany (S.) 2' 5" 6-10.

200 metres braça de pit femenins: E. Soriano (C. N. B.) 3' 2" Albert (F.) 4' 21" 1-10.

100 metres braça social: Felip 1' 31" 4-10. R. de Reus; Maté 1' 45" 6-10.

50 metres estil lliure femenins infantils: Mary Bernat (A.) 39"; Artal (C. N. B.) 43" 1-10; N. Valls (F.) 45" 6-10; Sardà (P.) 46" 4-10; Tella (P.) 53" 4-10.

50 metres estil lliure infantils nens: Tella (Ploms) 34"; Gusi (T.) 34" 2-10; Cardona (C. N. B.) 35" Sabaté (M.) 35" 4-10; Farrell (C.) 37" 1-10, fins 17.

50 metres estil lliure femenins: Carme Soriano (C. N. B.) 35" 6-10; Ros (C. N. B.); Nadal (C. N. B.) 40" 1-10; Granicher (C. N. B.) 41" 2-10; Laurent (F.) 44" 8-10; Suazo (P.) 48" 4-10.

Rellevaments 4 x 100 estil lliure infantils nens: C. N. Barcelona A 5' 51"; Catalunya 5' 57" 3-10; C. N. Terrassa 6' 8" 2-10; C. N. Reus Ploms 6' 30"; Barcelona (B) 6' 33" 6-10; Sabadell 7' 37" 6-10.

Informació telegràfica i telefònica**EL SR CARRERES A MADRID**

Barcelona, 10.—Sembla que ha estat cridat amb urgència pel Govern el delegat especial dels serveis d'Ordre Públic a Catalunya, no traspassats, senyor Carreres Pons,

Hom diu que obeeix a voler el Govern conèixer en detall els incidents ocorreguts ahir matí a l'Audiència.

NOMENAMENT DE JUTGE ESPECIAL

Madrid, 10.—Per a entendre en el relatiu a la clausura de centres socials i detencions d'elements socialistes i d'ideologia extremista, a Madrid, ha estat nomenat jutge especial el senyor Hinojosa.

DE L'OCORREGUT A L'AUDIÈNCIA DE BARCELONA

Madrid, 10.—En relació amb els incidents ocorreguts ahir a l'Audiència de Barcelona, hem sabut que immediatament després d'enterrar-se el ministre de Justícia de l'ocorregut, per versió particular, es posà en contacte amb el fiscal de la República, i al seu torn aquest recabà telefònicament i obtingué de Barcelona altra informació completa de l'ocorregut, ordenant que s'entaulin les querelles que corresponguin d'acord amb la llei i que se substanciïn amb tot rigor i l'energia i activitat que procedeixi.

Aquest matí conferenciaren amb el cap del Govern els ministres de la Governació i de Justícia. Sabem que en aquesta reunió es dibuixaren criteris enèrgics, que s'acordà sotmetre demà al Consell de ministres, exposant el criteri de què no deu tolerar-se un moment més el que puguin repetir-se fets com els esmentats.

S'esboçà també la idea—sense que pugui afirmar-se que arribi a plasmar-se en realitat immediata—que es fa precís que el Govern adopti mesures en relació amb determinats serveis.

No se li amaga al Govern que el dimecres pròxim al Parlament ca-

Rellevaments 4 x 100 estil lliure social: (Morell, Barrull, Tarragó i Nadal) 5' 13" 6-10. Rècord Reus.

Rellevaments 4 x 100 estil lliure femení: C. N. Barcelona (Nadal, Granicher, Soriano i Rós) 6' 1" 3-10.

Demà publicarem la ressenya de la segona jornada. No ho fem avui per excés d'original.

talà començarà a discutir-se el reglament de la llei de contractes de conreu, i que una actitud enèrgica i a fons del Govern pot malograr una avenença en aquest assumpte, però tot ho supedita a la necessitat de que el prestigi de l'Estat no sufreixi, segons ell enten, ni un moment més a la regió autònoma.

L'actitud dels Ajuntaments bascos**LA SUBSTITUCIO DELS AJUNTAMENTS**

San Sebastian, 10.—Fins ara no s'ha decidit res sobre la substitució dels Ajuntaments. El governador compta amb l'assistència, segons ell diu, d'entitats de San Sebastian.

NOU ALCALDE DE LA CAPITAL

San Sebastian, 10.—Ha pres possessió la nova gestora de l'Ajuntament de Bilbao a presència del governador civil. Fou elegit alcalde l'industrial senyor Josep Barrera, radical.

DIMITEIXEN ELS REGIDORS D'ESTELLA

Pamplona, 10.—L'alcalde i regidors nacionalistes d'Estella han presentat la dimissió. L'Ajuntament queda en minoria constituït per sis regidors monàrquics.

LES DIMISSIONS SEGUEIXEN

Bilbao, 10.—Notícies de la província senyalen que han dimitit la majoria dels regidors. Es creu que les dimissions ascendeixen a unes sis-centes, repartint-se entre regidors nacionalistes, d'Acció Nacionalista, socialistes, comunistes i Izquierda republicana.

S'han abtingut de dimitir cent cinquanta tradicionalistes, cent cinc monàrquics i vint-i-tres radicals. Falten dades d'alguns pobles.

REGIDORS QUE INGRESSEN A LA PRESO

Bilbao, 10.—El governador manifestà que havien ingressat a la presó disset regidors de Bilbao, no havent estat detingut encara l'ex-alcalde senyor Escoreca, que es troba a Guipúscoa. L'ex-regidor senyor Garbizu, es negà a obrir la porta a la policia, que cridaren un serraller, però abans de que aquest es presentés obrí el senyor Garbizu. Fins ara els regidors de la província que han dimitit ascendeixen a 736. Continuen en els seus llocs, 292.